

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 3. kolovoza 2005.

Krist je naš mir u svim teškoćama

Kateheza br. 57 –

Uvodno čitanje: Psalam 125, Bog štiti svoje (večernja srijede III. tjedna): Tko se uzda u Gospodina, / on je kao brdo Sion: / ne pomiče se, ostaje dovijeka. / Bregovi okruuju Jeruzalem: / Gospodin okruuje narod svoj / odsada i dovijeka. / I neće potrajati ezlo bezboničko / nad udesom pravednih, / da ne bi pravedni / ruke za bezakonjem pruili. / Učini, Gospodine, dobro dobrima / i čestitima u srcu. / A koji na krive skreću putove, / nek ih istrijebi Gospodin sa zločincima! / Mir nad Izraelom!

1. Ovim se našim susretom nastavlja putovanje što ga poduzimamo vođeni bogoslužjem večernje. Pred nama je sada Psalam 125, koji je dio one snane i dojmljive zbirke nazvane "Hodočasničke pjesme", neke vrsti molitvenika za hodočašće na Sion da bi se ondje susrelo s Gospodinom u hramu (usp. Ps 118-132).

Ovo što ćemo mi kratko razmatrati mudrosni je tekst, koji potiče pouzdanje u Gospodina i sadri kratku molitvu (usp. Ps 125,4). Prva rečenica proglašava sigurnost onoga "tko se uzda u Gospodina", uspoređujući tu sigurnost sa stamenošću stijene, kao kod "brda Sion", koja se ima zahvaliti prisutnosti Boga, koji je "hridina, utvrda, pećina, štit, snaga spasenja, tvrđava", kako se to kae u Psalmu (usp. Ps 18,3).

Pa i kad vjernik osjeća da je napušten i opkoljen opasnostima i protivštinama, njegova vjera mora

ostati staloena. I prorok Izaija svjedoči da je iz Bojih usta čuo ove riječi namijenjene vjernicima: "Evo, postavljam na Sion kamen odabrani, dragocjen kamen ugaoni, temeljac. Onaj koji u nj vjeruje neće propasti" (Iz 28,16).

2. No, Psalmist nastavlja, vjernikovo pouzdanje ima podršku još u nečemu: Gospodin kao da je izgradio zidine u zaštitu svoga naroda, upravo kao što bregovi okruuju Jeruzalem čineći ga utvrđenim gradom, zaštićenim prirodnim zidinama (usp. Ps 125,2). U jednom Zaharijinu proroštvu, Bog ovako kae o Jeruzalemu: "Ja ću mu biti ognjen zid unaokolo i Slava njegova sred njega" (Zah 2,9).

U tome ozračju korjenite vjere Psalmist ohrabruje "pravedne". Njihovo stanje moe biti, po sebi, zabrinjavajuće zbog oholosti bezbonika, koji ele nametnuti svoju prevlast. Tu bi mogla biti i napast da se pravednici svrstaju uz zlo kako bi izbjegli teške posljedice, no Gospodin štiti od tlačenja: "Neće potrajati ezlo bezboničko nad udesom pravednih" (Ps 125,3); u isto vrijeme on ih čuva od napasti da ne bi "ruke za bezakonjem pruili" (r. 3). Ovaj Psalam, dakle, ulijeva u dušu duboko pouzdanje. On je snana pomoć u suočavanju s teškim situacijama, kada se izvanjskoj teškoći obiljeenoj napuštenošću, ironičnošću i prezirom prema vjernicima pridruuje i nutarnja kriza sastavljena od obeshrabrenosti, osrednjosti i umora.

3. Zaključak Psalma sadri zaziv upućen Gospodinu u korist "dobrih" i "čestitih srcem" (usp. r. 4) te najavu zle kobi onima "koji na krive skreću putove" (r. 5). S jedne strane, Psalmist od Gospodina trai da se objavi kao otac pun ljubavi prema pravednicima i vjernicima koji odravaju uspravnim plam ispravnoga ivota i dobre savjesti. S druge strane, očekuje da se On objavi kao pravedni sudac prema onima koji su hodili krivim putem zla, koji vodi prema smrti.

Psalam je na koncu zapečaćen tradicionalnim pozdravom šalom, "mir nad Izraelom", pozdravom koji svojim suglasnicima sliči nazivu grada Jerušalajim, Jeruzalem (usp. r. 2), gradu simbolu mira i svetosti. To je pozdrav koji se pretvara u elju ispunjenu nadom. Mogli bismo ga izreći riječima svetoga Pavla: "Na sve koji se ovoga pravila budu drali, i na sveg Izraela Bojega - mir i milosrđe! (Gal 6,16).

4. U svom tumačenju ovoga Psalma sveti Augustin suprotstavlja "one koji hode krivim putovima" i "one koji su čestiti u srcu i ne udaljavaju se od Boga". Ako se na prve odnosi da će biti "istrijebljeni sa zločincima", kakva će biti sudbina "čestitih u srcu"? Nadajući se da je on sam, skupa sa svojim slušateljima, dionik radosne sudbine ovih posljednjih, biskup iz Hipona se pita: "Što ćemo posjedovati? Što će biti naša baština? Što naša domovina? Koje ime nosi?". I sam odgovara, naznačujući joj ime: "Mir.

Pozdravom mira vas pozdravljamo; mir vam naviještamo; mirom rode bregovi, dok se po breuljcima prostire pravda (usp. Ps 72,3). Sada je naš mir Krist: On je mir naš (Ef 2,14)". (Esposizioni sui Salmi, IV, Nuova Biblioteca Agostiniana, XXVIII, Rim 1977., str. 105). Sveti

Augustin zaključuje upozorenjem koje je u isto vrijeme i elja: "Mi smo Boji Izrael i budimo u uskoj vezi s mirom, jer Jeruzalem znači gledanje mira, a mi smo Izrael: onaj Izrael nad kojim je mir" (isto, str. 107).